

ΤΟ "ΡΑΠΙΣΜΑ," ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Τοῦ κ. ΚΩΝ. ΓΙΑΛΕΛΗ — Γεωπόνου Α.Σ.Ο.

Εἰς ὄλους γενικῶς τοὺς σταφιδοπα-
ραγωγούς εἶναι γνωστὰ αἱ ἐκ τοῦ «ρα-
πίσματος» τῆς σταφίδος ζημίαι.

Αἱ σταφυλαὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἡ-
μέρας τοῦ Ἰουλίου καὶ κυρίως κατὰ
τὸν μῆνα Αὐγούστου, πρὶν τοῦ τρυγή-
τοῦ, εὐρισκόμεναι εἰς τὴν κατάστασιν

θοῦν εἰστέ εἰς τὸ τριπλάσιον. Πλὴν τούτου,
κατὰ τὴν μεταβατικὴν περιόδον, διὰ μιᾶς
τοιαύτης μεταβολῆς τῆς οικονομικῆς διαθ-
ρώσεως, ὡς ἡ ἀντιμετωπιζομένη, δύναται
νὰ γίνῃ χρήσις τῶν σημερινῶν διαφόρων
τύπων ἐξωτερικῆς βοήθειας καὶ ἰδιαιτέρως
εἰς ἐμπορικὰ πλεονάσματα τὰ ὅποια δύναν-
ται νὰ χρησιμοποιηθῶν μεταξύ ἄλλων πρὸς
ἀντιμετώπισιν τῶν ἐλλείψεων εἰς προϊόντα
διατροφῆς ἢ ὅποια θὰ αὐξηθῇ κατ' ἀνάγ-
κην, αὐξανόμενου τοῦ εἰσοδήματος.

Συμπεράσματα

Ἐνα πρόγραμμα τοιαύτης ἐκτάσεως ὡς
ἡ προβλεπόμενη, δὲν δύναται νὰ πραγματο-
ποιηθῇ ἐὰν δὲν αὐξηθῇ ὁ βαθμὸς τῆς συ-
νεργασίας μεταξύ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν
καὶ ὀργανισμῶν, τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰς ἐ-
πενδύσεις καὶ δὲν ληφθοῦν μέτρα πρὸς αὐ-
ξήσιν τῆς ἐνημερότητος τοῦ κοινοῦ ὡς πρὸς
τὰς ἀπαιτούμενας προσπάθειας. Αἱ ἀξιοση-
μειῶτοι ἐπιτεύξεις τῆς ἀναπτύξεως τῶν
γεωργικῶν ἐφαρμογῶν δύνανται νὰ βοηθη-
σοῦν ἤ ἤϊ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ σπουδαιοτέ-
ρου τῆς προβλήματος, τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ὑ-
ψηλοῦ βελήθου ὑποαπασχολήσεως. Ὁ μα-
κροπρόθεσμος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς καὶ ἡ
ἐπαρκὴς ἐλαστικότητα τῆς οικονομικῆς πολι-
τικῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς σταθερᾶς προό-
δου χωρὶς προσωρινὰς ἀνισοροπίας αἱ ὁ-
ποῖαι ἐκθέτουν εἰς κινδύνους τὴν προσπά-
θειαν ἀναπτύξεως καὶ ἡ εὐρυτέρα ἀντιμετώ-
πισις ἢ ὅποια λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνε-
ξαρτησίαν ὄλων τῶν τομέων τῆς οικονο-
μίας, ἀποτελοῦν τὰς καλυτέρας ἐγγυήσεις
τῆς σταθερᾶς γεωργικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἰ-
σορροπιοῦ χρησιμοποίησεως τῆς γῆς.

πλήρους ὠριμότητος ἢ ὀλίγου πρὶν, ὀ-
φίστανται ζημίαν κυμαινομένην εἰς ἐκ-
τασιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καὶ ἀπὸ πε-
ριοχῆς εἰς περιοχὴν. Πάντως, εἰς τὸ
σύνολον ἡ παραγωγή δυνάμεθα νὰ εἰ-
πωμεν ὅτι ζημιούται κατ' ἔτος εἰς πο-
σοτὸν σοβαρόν. Ἡμεῖς διεπιστώσαμεν
σοβαρὰς ζημίας εἰς Ἀχαΐαν, Ἡλείαν
καὶ ἰδίως εἰς Ζάκυνθον τὸ ἔτος 1958.
Κατὰ πληροφορίας τὸ «ράπισμα» εἶναι
ἄγνωστον εἰς τὴν λοφώδη Αἰγιαλείαν.

Ἡ ζημία ἐμφανίζεται ὡς ἐξῆς: Κατὰ
τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα τῶν 15-
25 ἡμερῶν πρὶν τοῦ τρυγήτοῦ, ὡς προ-
εἰπωμεν, ράγες διάσπαρτοι ἐφ' ὄλων συ-
νήθως τῶν σταφυλῶν καὶ εἰς ἀριθμὸν
διάφορον ἀπὸ σταφυλῆς εἰς σταφυλὴν
κατ' ἀρχὰς συρρικνούνται ἐλαφρώς,
ἐνῶ ὁ μίσχος τῶν φαίνεται ὑγιῆς, προ-
ϊούσης δὲ τῆς συρρικνώσεως ἀρχεται
καὶ ἡ ξήρανσις τοῦ μίσχου τῶν ραγῶν
διὰ νὰ ὀλοκληρωθῇ αὕτη μετὰ τῆς τοι-
αύτης τῶν ραγῶν.

Ἐξετάζοντες τὰς ἐν λόγῳ ράγας εἰς
ἐποχὴν ὀλίγον πρὸ τοῦ τρυγήτοῦ τὰς
εὐρίσκομεν ξηράς, εἰς ἐλαφρὰν δὲ κί-
νησιν τοῦ πρέμνου (κλήματος) προερ-
χομένην ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας (ἀνέμου,
ζῶου κτλ.) πῖπτουν εὐκόλως. Τέλος, ἡ
πτῶσις τῶν εἶναι βεβαία ὅταν κατὰ
τὸν τρυγητὸν δὲν καταβληθῇ προσπά-
θεια περισυλλογῆς τῶν. Εἰς τὴν πρᾶξιν
ἡ προσπάθεια αὕτη πολλὰκις ἐγκατα-
λείπεται καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν ραγῶν
(ξηρῶν) ἀποτελεῖ τὴν ἐκ τοῦ «ραπί-
σματος» ζημίαν ὅταν βέβαια δὲν λη-
φθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ τυχὸν μειωμένη
περιεκτικότης εἰς σάκχαρον τῶν περι-
συλλεγεῖσων ξηρῶν ραγῶν.

Ἡ σοβαρότης τοῦ θέματος ὤθησε
τοὺς ἐνδιαφερομένους παραγωγούς εἰς
ἀναζητήσιν τοῦ αἰτίου, πλὴν ὅμως ἐ-
σφαλμένως ἀπεδόθη εἰς περονόσπορον,
ὠίδιον (μπάστρα, θειαφασθένεια), Ξη-
ρασίαν κτλ.

Ἀσχοληθέντες περισσότερο μετὰ τοῦ